

Ofițerul de carieră și omul de stat român modern Ion Antonescu a fost condamnat după înaintarea trupelor vecinului răsăritean pentru crime de război (de fapt pentru pasivitate și non-acțiune anti-epidemică în zonele unde fuseseră transferați deportații, în Hatmanatul lui Gheorghe Duca, hatmanat care i-a fost atribuit acestuia în 1681). De cine a fost condamnat ? De criminalii de război ai statului estic. Pe responsabilii politici actuali cine îi condamnă ? Posteritatea ? Dacă va mai trăi cineva. De ce să se facă "home-school"-ing prin internet (dacă îi putem trimite pe copii în colectivități virotice), când sunt atâtea costuri, nu ? Căci internetul costă, nu ? Pentru elevii săraci cine plătește ? Ei da, aceia trebuie trimiși la școală. Totul costă (inclusiv bizonii la conservă, inclusiv somonul sălbatic radioactiv din Alaska în sost tomat tot în conservă).

Virusurile sunt organisme simple în continuă transformare. Incidența mortalității la un val al unei forme stabile de virus ar fi cam de 10 % la început. Pe măsură ce virusul evoluează, nivelul de mortalitate scade (se reduce).

Înțelegem că deținuții politici din România (comuniști, sociali-democrați și din alte formațiuni de stânga) din lagărul Vapniarca au primit o etuvă pentru deparazitare. Dar pentru tratamentul bolii cum trebuia procedat ? Izolare și control medical. Jandarmii făceau și ei boala (nu erau feriți de contaminare). În revista "Clujul medical" aflăm că în Cluj erau internați circa 93 de încadrați în jandarmerie care aveau diagnosticul de febră tifoidă. Golta nu a fost singurul lagăr care a adus reproșuri grave românilor. În prealabil, lagărul de la Șipote (primul război mondial) a atras reproșuri la fel de vocale. De amintit: Gartner Károly- "Golgota de la Șipote. Istoria prizonierilor maghiari din România" (titlul în maghiară: "A Sipotei Golgotha: romániai rab magyarok történetem", 1932) sau Hans Krieger- "Omorârea în masă a soldaților germani și austro-ungari în lagărul de iad de la Șipote. Un proces și o acuzație" (titlul german: "Der Massenmord an deutschen und öster-ung. Soldaten in der rumänischen Gefangenenhölle Șipote. Eine Klage und Anklage", 1920).

Nu s-a răspândit tifosul exantematic între românii din lagărele Puterilor Centrale ? Cum nu ? Cunoașteți vreo boală care să fie acuzată explicit de rasism ? Probabil că nu există și nu se poate face o astfel de acuzație. Au murit și români prizonieri în lagărele de la Arad, Doboi, Tismana și Săveni. Statul român a luat măsuri de internare și a deportat etnicii bulgari dobrogeni în Moldova (unde deportații au murit în masă, doar că nu erau atât de numeroși, circa 10-15.000. Altă acuzație majoră de rasism românesc). Doar că Moldova gemea de boală. Scrie în amintirile sale lingvistul Iorgu Iordan: "Mi se întâmpla să văd aproape zilnic, chiar

pe strada Lăpușneanu, camioane enorme¹ încărcate cu cadavre, care, fiind puse claie peste grămadă, se trădau, ca să zic așa, deși erau, chipurile, acoperite cu prelate, prin faptul că vreun picior sau vreo mână spânzurau peste marginea lăzii camionului. Aceste boli nu făceau, bineînțeles, deosebire între civili și militari; cred – simplă presupunere pesimistă – că numărul celor dintâi căzuți victime nu era mult, poate chiar deloc, mai mic decât al celorlalți". Erau scutiți medicii de boală ? Se pare că nu: dintre medicii rârâți și asistentele și infirmierele rârâte au murit câteva capete, dar și din personalul medical și sanitar românesc: cu totul circa 350 de capete la vila Greierul de la Iași. Cu totul în Moldova nu au fost decât vreo 125.000 de decese (la un număr de circa 750.000 de îmbolnăviri).

Atunci ce măsuri trebuiau luate ? Mai multe vile Greierul ? Mai mulți medici martiri rârâți ? De ce erau medicii rârâți (Jean Clunet) la noi ? Pentru că erau bolnavi în corpul expediționar francez, dar au fost și alte decese (alți medicii rârâți au fost la Galați, Onești, Botoșani și în triajul din Iași).

În lucrarea sa de doctor în științe istorice, intitulată: "Serviciul sanitar al armatei române în perioada 1914-1919", Chișinău, 2012 domnul Leontin Stoica scrie despre compunerea unui tren sanitar la pag. 173: un vagon clasă personal ofițeresc, un vagon gr. închis pentru sanitari, un vagon bucătărie (depozit alimente, depozit lemne), un vagon farmacie și laborator, camncelarie, două vagonoane material sanitar, un vagon amenajat cu tărgi, un vagon amenajat cu paturi. Ca personal avea: un farmacist, un medic ajutor doctorand, un elev administrație, un bucătar (cu un ajutor de bucătar), treizeci de soldați cu un sergent și un caporal, două ordonanțe ofițerești. Ca material aveau: ladă medicamente, ladă pansamente, ladă instrumente și accesorii, ladă mare cu pansamente, ladă cu obiecte chirurgicale, un paner cu accesorii, sterilizatoare, 10 serii gutiere, o spălătorie de mână, un triped lighean, un bidon cu alcool a 25 de litri, un bidon cu petrol a zece litri, un bidon cu formol a zece litri, două bidoane cu acid-fenic a 5 kg, două bidoane cu creolină a 5 kg, un aparat Paff, două bidoane cu lichid insecticide, o cutie cu alifie contra râiei, o cutie cu alifie contra rosăturilor, o lădiță cu seruri, 20 tărgi Percks. Mai erau utile: foarfeci pentru tuns, etuvă pentru sterilizare și deparazitare. Deci trenuri sanitare în triaje.

Dar la orașe ? Să se poată amenaja troleibuze sanitare ? Cine știe ?

Toate acestea sunt doar păreri (evident subiective). D-stră ce credeți ?

Scris pro-bono șapte noiembrie 2021, trimis la sighet-online, cu foarte ușoare revizii în

Spre reorganizarea anti-epidemică a societăților moderne și contemporane ?

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Sâmbătă, 20 Noiembrie 2021 16:58 -

aceeași dată.

Scris de Gheorghița N. Dobre și Valentin-Claudiu I. Dobre din surse scrise și internet